

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga.
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre **ESPANYA** pessetas 1^{rs}
Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2^{rs}50.

LA BARRA.

El prepararse D. Paco per emprendre 'l viatge a Barcelona, algú va dirli:

—Ay desventurat!... ¿Ahont vas?... ¿A Barcelona? Ja m' ho explicarás quan tornis.

—¿Per qué? va respondre 'l pollastre de Antequera. ¿Qué per ventura se 'm menjarán? Soch gall massa vell perque ningú 'm rosteixi, y de més valents n' he vistos ab los molts anys que fa que 'm fico en la política. ¿Qué ha de poder ab mi Catalunya entera, si ab mi va la gracia y la sandunga de la terra més salada de totas las terras criadas se per criar... ¡Si a mi no 'm resisteix ningú!... Si jo soch capàs....

—Deixat de andalusadas y no 't forjis ilusions. Mira

que aixís con aquí tot lo qu' es catalá no cuaja, per la mateixa rahò alla no cuaja tot lo qu' es andalus....

—Pero si jo soch ja tant catalá com ells, com aixís mateix tinch de dirho en quan posi 'ls péus a Catalunya....

—¿T' atrevirás a declararte catalá?

—Desde 'l moment que arribi.

—¿Pero infelis, en qué fundarás aquest cambi de naturalesa? ¿Qué 't creus que aixó es tant fácil?...

—Molt senzill, escolta: ¿No t' es quatre barras 'l Escut de Catalunya? Donchs aquí ahont me véus, jo tinch també una barra, pero una barra, fillet, que val per quatre.

Es cert. La barra ha sigut en totas ocasions la forsa més considerable de D. Paco. Los funambuls al passar la maroma, buscan 'l equilibri ab lo balanci: lo balanci de D. Paco es una barra. Ab la barra sempre a sobre atravessa las situaciones més perillosas. Pero sobre tot quan ocupa 'l poder, quan t' es credencials per repartir entre 'ls camaradas y actas per regalar als seus amichs, es de veure 'l ús que fa de la barra.

Desgraciadament per ell, la seva situació no es de molt tant comoda ni ayrosa, quan en lloch de trobarse a dalt, se troba a sota, si bé qu' en aquest cas no li faltan may companys, ansiosos de imitarlo.

Ara mateix los escasos reformistas que conta Barcelona han fet tot lo possible, tot lo imaginable, per donar a la seva visita 'l caracter de un gran aconteixement. Si 'l seu jefe t' es una gran barra, no es cosa de quedar-se ells endarrera.

¿Qué 's necessita per lograrho? Primer baixar a rebre 'l estació. Està bé, hi anirém tots. ¿Que som poch? Se lloga gent: a dos pessetas per barba, se troban tants

reformistas com sigan necessaris. ¿Se necessitan cotxes y carretillas? A las cotxerías se 'n troban: ab un centenar n' hi ha prou, y encare que la meytat quedin per omplir 'l endemà *La Nación* los multiplicará per quatre. Aixó ray.

Ja es aquí: tots los passatjers que baixan del tren son reformistas; los empleats de la linea, son reformistas; los mossos de las centrals, reformistas; la gent que circula, la que s' atura a mirar la comitiva, fins las estatuas de la Industria y del Comers que flanquejan las portas del Parch, tots son reformistas.

Y ¡viva la barra!

Comensan las festas y 'ls obsequis, intercalats ab la visita de una que altra comparsa de treballadors de Sans, més ó menos adictes a la personalitat de 'n Sedó. Donchs ja tenim a las classes obreras del Pla de Barcelona en massa, pagant vassallatge de respecte al home de la barra.

Y ab tot aixó se va acostant 'l hora del tró grós. S' han fet grans preparatius perque 'l banquet del *Principal* resulti una solemnitat may vista. Si 's troban infelissos per aplaudir y victorejar, ab més facilitat encare han de trobarse 'n per seure's a una taula y atracarse. Los reformistas, los pochos ó molts entusiastas de la protecció a la industria, qu' en aquests moments de angustia, s' agafarian fins ab un clau ruhent y 'l resto fins a uns 500, tot comparsas. La qüestió es qu' en Martin puga dir que may havia fet gasofia per tanta gent plegada.

Las ampollas de champany ja petan. Ja s' alsa en Tort y Martorell, cabo de gastadors del bando reformista, a inaugurar los brindis. Segueixen altres oradors; pero se 'ls escoltan poch: tota 'l ansietat está fixada ab 'l home de la barra.

Ja sentiréu com canta!...

Y en efecte, va rellar per espay de una hora y mitja. Va enrahonar pels cotxes y no va dir res. Com a polítich, preten explicar las sévas multiplicadas evolucions y no convens a ningú: més facil li hauria sigut explicar lo misteri de la Santíssima Trinitat. Y en punt a las ideas económicas, fug per las brancas, s' escorra com una anguila y demostra palmariament que no coneix la materia ni per las escubertas. Per concertar tractats de comers va ser prou sabi; pero per remediar los desastres que aquests tractats han ocasionat, no ha tingut temps encare per estudiar solucions prácticas y concretas.

¡Ah, no es lo mateix dir xuladas a Madrid, ó exposar ideas a Catalunya! D. Paco ni per enganyarnos serveix: en materias económicas hauria hagut de inventar una mentida bonica; pero 'ls que 'l escoltavan ne saben més qu' ell y no li haurian deixada passar. Per aixó estava cohibit, aturdit, fora de caixa y sense saber a quin sant encomenarse.

A lo millor del discurs, quan parlava de las grans coaccions electorals exercidas per en Sagasta, contra ell y 'ls seus amichs, va sentir-se una véu que deya:

—¡Quina barra!

Aquesta expressió ingénua y senzilla pogué més que 'l discurs de D. Paco. Lo públich va riure: 'l orador va destarotarse.

«Quien a hierro mata, a hierro muere.»

UN VIVIDOR.

—Jo me 'n hi fet per guanyarme la vida, aixecant morts los dias d' eleccions.

UN CONSERVADOR.

—Com qu' en Cánovas sembla que s' olvida dels amichs, ¡fora! me 'nv aig ab los reformistas.

UN INDUSTRIAL.

—Jo, la veritat, me 'n hi fet, per veure si 'm fican al Ajuntament.

UN PERDIS.

—Ja que faig aquest sacrifici, al menos en Romero que 'm nombri capatás de algun inquento.

Y lo qu' es la barra que van tirarli á sobre desde 'l quart pis del *Principal*, va esclafar completament al home de la barra.

P. K.

BATALLADAS

ELS deu mil qüestionaris que va enviar á provincias la comissió de la informació agraria, no s' han rebut més que quinze ó setze respostas.

Un ministerial se queixava de la falta de interés dels agricultors que han deixat de contestar.

Pero, vamos á veure: ¿han deixat de respondre per falta de in-

terés?

No: es que la proba agricultura está tant mala, que ja ha perdut la paraula.

Una noticia que pinta l' estat de certs pobles espanyols.

«Hi ha Ajuntaments en la provincia de la Corunya que aquest any no donaran minyons pera servir á la patria, per haver emigrat á l' América del Sur, tots los que cumplian 49 anys en lo present.»

Una altra noticia consoladora:

«En la sola provincia de Zaragoza hi ha 70,000 fincas que han passat en poder de l' Hisenda perque 'ls propietaris no tenen medis de pagar los impostos.»

«A Fraga 's contan cinch mil fincas amillaradas, y á horas d' ara ja n' hi ha tres mil en poder de la Hisenda.»

Ja ho véuen: «Por todas partes brotan fuentes de prosperidad.»

Com hi ha mon, m' agrada veure quina flia farán los fusionistas quan ells se quedin sols á Espanya.

La *Lliga agraria* continua rebent numerosas adhesions, si bé 'ls partits polítics situacioners la combaten encarnissadament.

Se compren l' odi dels turroners contra la *Lliga agraria*.

L' *agró* s' encomana rapidament, y ¡ay d' ells lo dia que 'l turró se 'ls torni agre!

Mori á Lleyda 'l conegut metje Sr. Mostany, antich republica possibilista, deixant encarregat que se l' enterrés civilment.

La gran familia republicana que predomina en aquella ciutat, estava disposada á tributar al difunt una gran proba de consideració, acompanyantlo solemnement á la última morada, quan vels' hi aquí que alguns parents del Sr. Mostany, carlins del morro-fort, á la nit, van treure 'l cadáver sigilosament, trasladantlo al cementiri dels dissidents.

Tant poderosa es la intransigencia carlista, que no respecta ni la darrera voluntat de un home modelo de honradés y conseqüencia.

Pero 'ls republicans de Lleyda, en número de més de tres mil, han celebrat una manifestació en honor del difunt.

Los escrupulosos hereus del Sr. Mostany, podrán re-

partirse 'l seu patrimoni ab la major tranquilitat, sense mirar si ha pertenescut ó no á un libre-pensador; pero 'ls verdaders hereus del difunt, son los que ab lo major desinterés, á pesar de todas las malas manyas, han sapigut honrar dignament la seva memoria, corresponent á sa darrera voluntat.

La boda de D. Anton ha anat aplasantse de dia en dia: de primer perque 'l *trousseau* de la novia no estava llest; després perque la novia no estava bona.

¡Pobre D. Anton!

Y lo pitjor es que 'ls seus correligionaris de Cartagena van enviarli dos wagons de flors... y ara las flors ja están mústigas y passadas, sense que la boda haja arribat á consumarse.

Quan un home está de desgracia, fins las flors de la boda se li tornan espinas.

La gran ruleta nacional, coneguda ab lo nom de Loteria, se jugará en lo successiu segons un nou sistema. En lloch de una sola urna n' hi haurá cinch y en compte d' extreure's tants números com premis, s' extraura un sol número, y aquest regulará todas las sortis.

¿No demanavam reformas políticas?

Donchs ja comensan á venir. De moment s' ha reformar la Loteria nacional.

Sobre aquest particular, puch assegurarlos que la idea plantejada per en Puigcerver, va concebirla fa alguns anys un distingit escriptor de Barcelona, amich nostre, que féu al efecte un viatge á Madrid, presentant una memoria al ministre de Hisenda, memoria que va mereixe grans elogis.

Pero com succeheix sempre: apenas l' autor de aquella reforma va pendre 'l tren per entornarse'n á casa seva, ningú va recordarse més d' ell ni de la seva obra.

Fins avuy, que sense dirli res, ni preguntarli quan val lo seu treball, lo ministre de Hisenda l' ha posada en planta.

Sr. Alonso Martinez, prengui nota, si es servit, per si 'l dia que haja de reformar lo dret civil, pensa introduhir una nova definició del dret de propietat.

Ja son coneguts los motius que tenian los salvatjes de Ponape per sublevarse. La majoria d'ells son protestants: van anarhi 'ls frares y tractavan de ferlos tornar católics si 's plau per forsa. Las autoritats van posarse al costat dels frares.

Y 'ls salvatjes, cansats de tropelias, van tirar la capa al toro.

No hi ha que dir que ab los salvatjes succeheix com ab las bestias: quan un gos mossega ó un gat esgarrapa, la culpa casi sempre es del home que 'ls atormenta.

CARTAS DE FORA.—Será necessari que á un tal Pare Vargas que predica en la Iglesia de la Mercé de Vich, algú li fassa entendre qu' es de molt mal gust parlar malament dels morts, com ell ho fa ocupantse del general Prim, en termes que no son per ser reproduhuts. Aixó de profanar als difunts es més propi de las hienas que dels sacerdots de Cristo.

També mereix una bona fregada de orelles lo rector de Pinell Mossèn Joaquim Ferrás que se las enfila dihent que 'ls temas *Libertat, Igualtat, Fraternitat*, signifiquen Matar, Robar y Deshonrar. Ni en boca dels republicans, ni en la de Jesucrist que també professava aquestas ideas, tenen aquestes lemas semblant interperatció. Tal vegada 'l rector de Pinell con fon la bandera republicana ab la carlista.

REVISTA COMERCIAL.

OCAS transaccions y molta gana: lo mercat está esperant ab ansia lo moviment de comestibles que iniciará la obertura de la próxima Exposició, y entre tan no 's fa gran cosa.

Apuntarem, ab tot, lo més notable, si es que aquí hi ha algun trasto notable, fora del arcaide primer.

PATATAS.—Se 'n havia fet gran provisió, creyent que ab l' arribada del Sr. Romero Robledo se 'n consumirian moltas; pero l' home se ha deixat veure poch, y las patatas no s' han mogut.

PELLS.—N' hi ha una bona existencia de mestres d' estudi; pero ningú las vol, protestant que son molt tro-nadas.

GARROFAS.—Los propagandistas de la Exposició del Parque n' han escampat en gran abundancia, exportantne algunas al extranjer.

OLS.—Escassejan.

MOLTONS y demés animals de llana.—Se 'n están reunint grans remats pera enviarlos á Italia. Diu que á Roma á primers d' any nou s' ha de fer no sè qué y que per aquest motiu faltan moltos.

SAL.—Está casi tota en mans dels reformistas, que la derraman qu' es un gust.

TABAC.—A tot arreu n' hi ha, menos als estanchs.

SUCRE.—Molta escassés. Antiguament de Cuba y Puerto-Rico sempre 'n venia; pero ara d' allí no vé res més que queixas, crits y malas noticias.

COTÓ.—Sense moviment. Las fábricas no 'n gastan perque no 's treballa; pero 'l senyor Moret diu qu' es mentida.

PALLA.—Los tradicionalistas se l' han acabada tota.

VI.—Del legitim y natural no se 'n sab res; ara, del que fan los taberners, n' hi ha en abundancia.

GUIX.—Lo contratista Sagasta n' ha comprat una gran partida pera fer una pila de conillets (vulgo *di-putats*.)

CARABASSAS.—Lo senyor Martinez Campos y en Rius y Tauler podrán darlos noticias d' algunas qu' ells ne tenen.

GASTANYAS.—No n' hi ha. Quan s' obrin las Cortes se diu que 'n tindrem moltas.

FANTÁSTICH.

LO POLLO D' ANTEQUERA.

Per fi havém tingut la dita de veure al geni immortal ex-conservadó, ex-demócrata, ex-conseqüent y ex-formal.

Don Paco es l' home de sempre, bromista com lo primé, capás de parlar deu horas sense com va ni com vé.

Ha fet la mar de protestas, y ha explicat lo seu passat ab un aplom y un salero que casi feya fredat.

Ha contat que la gimnástica que ha fet per tots los partits, es una cosa molt útil y bonica en tots sentits.

Segons ell, un bon patriu y un polítich de talent, ha d' estar mudant de casa dia y nit continuament.

S' ha declarat reformista, terror dels conservadors, proteccionista de veras y amich dels treballadors.

Ha plorat sobre las ruinas de la industria nacional,

REFORMISTAS.

UN FUSIONISTA.

—En Sagasta no m' ha donat l'estanch? Pues cap a n' en Romero.

UN GURMANT.

—Jo senzillament m' hi fet reformista per anar als tiberis.

UN FABRICANT.

—A veure si farà marxar las fábricas, perquè jo al istiu puga anar a París a gastarme las ganancias.

UN ARTISTA.

—Si senyor, me 'n hi fet perquè diu que donarà feyna als artistes del país.

olvidantse de que un día ell va darli 'l cop mortal. Ha jurat que en 'questa terra ni viurem ni anirém bé, fins lo dia en que 'ns apliqui uns cataplasmas qu' ell té. Y per fi 'ns ha dit tot serio, que diatre poch la nació lo veura empunyant las riendas... ¡Pobret! ¡Deu lo fassa bo! Ho ha fet molt malament, Paco, ho ha fet molt, molt malament: per xó no es extrany que 'l públich se l' hagi escoltat rihent. En primer lloch, no devía parlar de lo que no sab, ni volguer desfe ab la qua tot lo que ha fet ab lo cap. Tampoch li esqueya aquell ayre de senyoret primerench, quan tothom sab que fins canta y toca y balla flamench. Pero 'l disbarat més serio, més gros y més garrafal, ha sigut fernes l' arenga en lo teatro *Principal*. Per trobarse ab lo seu públich y alcansá un éxit complert, devía havé anat al *Ginjol*, ó bé a n' al *Eden-Concert*.

ESPUERNAS.

En l' estació de Zaragoza: —Ja veus, deya un reformista, hem reunit més de cent cotxes... Te sembla poch? —Vols que 't sigui franch? Trobo que si 'us haguesseu mogut, hauriau pogut reunirne 'l doble. —Donchs noy, t' equivocas... Hem recorregut una per una todas las cotxerías y 'ns hem convensut de que per rebre al nostre jefe de una manerad igna, no hi ha prou animals a Barcelona.

En lo Circol de la Plassa del Angel: D. Francisco: —«Señores; ved en mi un catalán más.» ¡Y no va haverhi cap reformista capás de invitarlo a fer la proba! Per demostrar qu' era catalá, havia de pronunciar correctament alló de «Setze jutjes, menjan fetje de un penjat!...» Pero ja ho veig; ell hauria dit *sese xuxes*... Y 'l públich en massa hauria cridat: —¡De setze!

Romero Robledo es lo revers de la medalla de 'n Sagasta. Aquest sab conquistar lo poder; pero un cop a dalt s' indisposa ab los seus amichs. En Romero Robledo en cambi quan tè turró es un gran home; pero quan no 'n té, no sab guanyarse'l, ni may n' ha sapigut. Sembla impossible que no hajan vist una cosa tant clara y tant senzilla, 'ls reformistas, que segueixen darrera de aquest home ab un pam de boca oberta.

Brometas reformistas de *La Nación*, al descriure 'l bateig de la criatura del Sr. Sedó: —Repari, deya un senyor a una dama, quanta estona fa que 'l Sr. Romero Robledo sosté a la criatura. —Ja ho veu, respongué ella: tarda més en fer un cristiá qu' en fer un diputat. Un senyor de frac deya a un ex-diputat a Cortis: —No li sembla que aquest noy porta bona sombra? —Y tanta—respongué l' altre—com que ha nascut sub-secretari!

Aquestas frases reproduhidas per un periódich de la confraria, pintan al viu al partit reformista. O al partit de la barra.

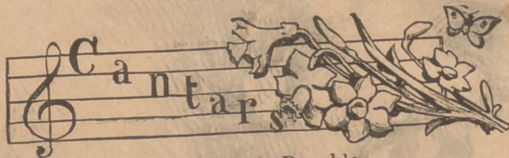
No hi ha un sol reformista a Barcelona, que siga reformista de naixensa. Tots han fet política distinta de la que predican. Qui no procedeix de la fusió, procedeix dels conservadors. Los uns han tirat la capa a n' en Sagasta, los altres a n' en Cánovas... Fins n' hi ha algun que l' ha tirada a la República. Torero que tira la capa y salta la barrera.... torero bunyol.

Un detall del dinar del *Principal*. Duyan de ca'n Martin una gran calderada de sopa, quan al arribar davant de la Fonda de las Quatre Naciones, se trenca 'l bayart, la caldera 's vessa y la sopa s' extén tota per l' empedrat y se 'n va per las clavegueras.

«Ja ho veuhen, tot los marxa vent en popa. Fan lo gasto y 's quedan sense sopa.»

La opinió pública está unánime: los brindis del *Principal* van ser un verdader desastre. La expressió de un concurrent del galliner «¡Quina barra!» va caure damunt del partit com una bomba. ¿Y aquella altra sobre la *negrita Agueda*? ¡Oh, aquesta va ser la més negra!

¡Y pensar que no van tenir talent per arrastrar al públich ab un cop de geni!... Tant fácil que 'ls hauria sigut. Bastava que deixantse de discursos, se haguessen posat a cantar la *Gran-via* qu' es y ha sigut sempre l' éxit més segur en aquell teatro. Figúrinse tres reformistas, alsantse y cantant: «Yo soy el rata primero....» «Y yo el segundo....» «Y yo el tercero....» L' entusiasme del públich s' hauria desbordat.... Vaya una ovació que van deixarse perdre!.. P. DEL O.

Sota un arbre de la Rambla vaig posarme a meditar sobre 'ls bunyols que va dirnos en Romero al *Principal*.

Si sents un discurs del *Pollo* y no vols morir de pena, pósat bons desinfectants a vora de las orellas.

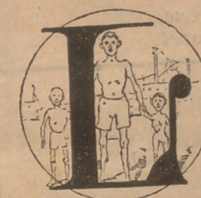
M' han explicat que en Romero va arribarse a Barcelona per veure si acás lograva catequisá al Noy de Tona.

Per donas guapas Sevilla, per fruyta bona Valencia; pero per barra y frescura no hi ha en lloch com Antequera.

Vés, digas a n' en Romero que no gasti tan la veu ni 'ns vingui ab tantas historias, perquè aquí ja ningú 'l creu.

Lo gran hisar fent discursos y l' alcalde posant pedras son dos personas distintas... y dos plepas verdaderas.

Don Paco es un gran monárquich y un dinástich de debó; pero... *Cayó para siempre la raza expúrea de...* —¡Prou!

os alemanys han inventat una nova pólvora que facilita en gran manera l' us del fusell de petit calibre. «Es una pólvora, diuhen ells, que té sis vegadas més de forsa que l' antiga.»

¿No hauria sigut siscentas mil vegadas més util que aquesta pólvora, l' invent de una sustancia ó de un caldo, que alimentés sis vegadas més que 'l de gallina, tinges sis vegadas més de gust y costés sis vegadas menos?

En Salamanca y sis generals mes se proposan combatre en lo Senat los projectes del general Cassola. ¡Pobre general Cassola! De molts maneres me l' havia imaginat; pero may havia cregut que pogués arribar a semblarse a la Verge dels Dolors. Ab set espasas al cor.

Pero tot aixó, tal vegada no passarà de una amenssa sense conseqüencias. Per grans que sigan los entados del general Salamanca, per terribles que sigan las sevas irritacions, sempre hi ha una manera segura de calmarlas.

A molt foch molta aygua. Y d' Espanya a la Capitania general de Filipinas, hi ha la friolera de tres mars: lo Mediterraneo, lo mar Roig y 'l gran Océano Pacific. De moment sembla qu' en Moret li ha fet ballar l' aygua davant dels ulls, y la perspectiva del Pacific sembla que l' ha pacificat.

Lo tabaco podrit que s' ha trobat en los magatzems de Sevilla, se calcula que val setze milions de rals. Repartit entre setze milions d' espanyols tocaria a un ral de veneno per barba.

Pero jo faria una cosa: ¿No va contractarlo l' Estat? Donchs qui l' ha contractat que se 'l fumi. A tots los ministres, subsecretaris, directors generals y jefes y oficials, a tots los senadors y diputats los obligaria a fumar-se'l. Una de dos: ó se 'l fuman ó dimiteixen lo càrrech que desempenyan. Y vels'hi aquí com ab tabaco inútil y averiat, podriam lograr la felicitat d' Espanya.

Un medi segur per fer fugir a n' en Romero Robledo de Barcelona y de tot arreu hont vaja. Dirli que s' han presentat casos de cólera.

L' emperador de Marruecos está de desgracia. De primer ell agafa 'l tifus; darrera d' ell l' agafan las odalis-cas, ab tanta forsa que de la primera falconada s'en morren déu ó dotze. ¡Pobre emperador!

¡Qui li havia de dir qu, en pochs dias se quedaria viuado déu ó dotze vegadas.

Diu un telégrama:
«Hi ha hagut nous rossaments entre 'ls generals Casola y Martínez Campos.»
Está bé; per mi que 's rossin y 's refreguin fins que treguin xispas.

Una de las pocas fábricas que ha visitat en Romero Robledo, es un gran taller de serrar marmols.

Hasta ab aixó ha demostrat un talent de primera.
Perque si 'ls tractats de comers han de durar quatre anys, com ell va dir en lo discurs del *Teatro Principal*, l'única industria que té algun porvenir es la fabricació de llosas funerarias.

Espanya en las Canarias.

Arriba un barco de guerra francès al port de las Palmas, saludant al pabelló espanyol ab 21 canonadas.

Y resulta que la plassa 's troba impossibilitada de contestar, per falta de medis.
¿Qué tal? ¿Qué 'ls sembla?

Home, si no tenian pólvora, ni canons, per cortesia al menos, podian aquellas autoritats fer una cosa.

Reunir tota la guarnició al moll, davant del barco francès, y à una senyal donada, treure's tothom la gorra.

Aixís al menos podiam dir, que nosaltres saludem de una manera ó altre.

La *Regencia*, periódich ministerial, proposa que per remediari l' escassés de temps, las Cámaras acordin aquest any, la supressió de las Pasquas.

Els ray se 'n poden ben riure:
ells menjant turró tot l' any,
y en continua xerinola,
per ells tot l' any es Nadal.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—*Sa-la-man-ca.*
2. ANAGRAMA.—*Recús-Sucre-Creus.*
3. TRENCA-CLOSCAS.—*Martos-Moret.*

4. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—*Violant.*

5. GEROGLÍFICH.—*Per signos los enamorats.*

Han endevinat totas las solucions los ciutadans Romá Espinat, Galifardéu, Salta-pins, L Ergol, Moix, P. Roig Orpi J T. Anguila, F. M. Gamarús, M. Lordep, Xanapota, Un Sarralench, Falp y Fages, Joseph Montes, Pintanau, Dos Ases, J Gay, Picio, Adam y C., J. S. y U, y M. Tivenchá; n' han endevinadas 4 J Coca y Coca, Xicot com cal, S. Pitarreta, Pepe Ramugosa y C. Bort y Bonet; 3 Pau Matallops y Sech de ca'n Soy; 2 Tuturrull y Nas-gros, y 1 no més R. Castellá y M. Rueda.

XARADA.

Sra. D.^a

Tercera-quarta Tres-dos-hu.

Carrer del Hu-dos

TOTAL.

Rumiant un poch trobarás nom, apellido, carrer y 'l poble ahont va aquesta carta que de Lleyda provincia es.

CAPELLÀ-PUNXETA.

ENDAVINALLA.

A veure si sabs trobar lo que té 'l gat y no 'l gos, lo que té 'l gos y no 'l gat y lo que tenen tots dos.

SALDONI DE VALLCARCA.

ROMBO.

Sustituir los pichs ab lletres que llegidas vertical y horizontalment dongan los següents resultats: Primera ratlla: vocal.—Segona: animal de ploma.—Tercera: molusco.—Quarta: mes de l' any.—Quinta: vegetal.—Sexta: adverbí de temps.—Séptima: vocal.

AMADEO.

TRENCA-CLOSCAS.

RAFAEL PORTA LA CADIRA BÉ.

Formar ab aquestas lletres lo titol de un drama. JOSEPH MONTES.

GEROGLÍFICH.

K D

I

T T T

I

I D I

MODERAT.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

—10 de novembre—

Ciutadans Tarugo y Patillas, R. Tivenchá, F. M. Gamarús, J. Serrahima, Pintanau, A. Trinidad, Un Sarralench, Canssadias, Pau dels Bastos, Anima del Purgatori, Samuel del Palau, Rey de bastos, Nas gros, Tuturrull, Sech de ca'n Soy, C. Bort y Bonet, P. Ramugosa, Jaume Gay, F. Pons, Llus de Francavilla, Tronera Tronat, Odracir Sam, Hereu de casa, Carmeta B. y B., P. Imbert, Marangy, Rafel Alonso, Carme Maria, Un ballet, A. Rovira, C. Tronas, R. Pekin, Un del sigle XIX, Ampurdanés, F. de P. Colomer, Roch Pelut Pelat, Tapé Agullanench, J. Casals, Escorxa-Mitras, Enfilat, Pepet de l' Hostia, Patalas, Elvira é Irene, Nauj Osnalab, y Angela: *Dispensin, lo que 'na envían aquesta senmana no fa per casa.*

Ciutadans Candor Salamé, O. M de Reus, M. Lordep, R. Castellá, Tlarig, Frare Llech, Pau Matallops, S. Pitarreta, Xicot com cal, J. Coca y Coca, J. S. y U., Picio Adam y C., Dos Ases, Joseph Montes, Emilia, J. T. Anguila, P. Roig Orpi, Moix, Galifardéu, Roma Espinat, Pepet d' Espulgas, El mas embustero, Saldoni de Vallcarca, Un Gao C., S. Ust, J. P. Belluquet, Placido, P. Colpk, Angel de la Guarda, Ripia n.º 2, Alsabotas, Ego Sum, R. Tivencha, Mala-morts, Conde de Manganoso, A. Gibert, Dos ratas de Reus, Cabo Xinxilla, J. Staramsa, J. Sugrañes Urpi, Salta-pins, Un Marqués, R. Alonso, D. Grau, y Lopez y Lopez: *Insertarém alguna cosa de lo que 'na envían.*

Ciudadá Enrich Xarau: No faria mal en enviarnos alguna cosa qu' estés millor que lo que guardém.—Pau Sala: No va prou bé.—M. G. y V.: No té sustancia.—A. Gibert: Com son assumptos de la botiga, no té més remey que enviarlo a preguntar allá mateix.—M. Escriu Fortuny: Esta ben versificat; pero 'l fondo no té prou interés.—A. Adam: Lo que 'ns envia es molt flux.—C. E. (La Riba): Aquests assumptos no poden tractarse en fo periódich.—J. S. (Massanet): Varem rebre la carta massa tart per parlarne.—Sr. Pere: Lo nocturno va bé.—T. R. J. (Jullola): Si no s' explica més clar, no l' enteném.—Dolors Mont: Tenim tant original y 'n rebem tant, que no podem respondre de quant se publicara lo que se 'ns envia.—Samuel Nuñez Bey: Es flux; y es llástima, perque está ben versificat.—M. Gabriel Matheu: No tenim espay per una cosa tant llarga, y ho sentim molt, perqué está bastant bé.—A. Gelas: Aprofitarém lo quento.

LOPEZ, Editor.—*Hambia del Mitj. 20.*

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 22

TOROS EMBOLATS.

Si 'l toró Salamanqui embolat surt à la plassa,

podrà donar bastant joch; pero no farà desgracias.